

„Jsme očima, ušima, rukama, nohama všech potřebných“... už 20 let.

Začátkem března oslaví služba Osobní asistence 20 narozeniny. Za tu dobu si prošla rozvojem, který reagoval na vzniklé požadavky společnosti. Z původní dětské klientely, se postupem času cílová skupina rozšířila.

Dnes je tady pro děti od 7 let a dospělé, kteří z důvodu věku, chronického onemocnění či zdravotního postižení potřebují podporu při běžných denních činnostech. Momentálně jsou jejími klienty z větší části senioři.

„Asistence probíhá dle přání, potřeb a zvyklostí klienta. Snažíme se udržet nebo rozvíjet jeho schopnosti a dovednosti. Klientovi pomáháme s péčí o sebe, při osobní hygieně, s přípravou a podáním jídla, s drobným úklidem, s trávením volného času. Doprovázíme ho na zájmové aktivity, na nákup, k lékaři či na úřad, k čemuž můžeme od roku 2018 využít i služební automobily. V osobní asistenci si můžeme také dovolit, jen tak si s klientem posedět, dát si kávu a popovídat si.“, sdělila vedoucí Osobní asistence Nikola Šenková.

Služba tak pomáhá předcházet sociální izolaci klienta, tím že díky naší podpoře může navazovat nové vztahy a udržovat ty již vytvořené. *„Někteří klienti naši službu využívají dlouhodobě, někdy i několik let.“, dodala vedoucí.* Osobní asistent se tak stává součástí klientova života, který, díky jeho podpoře, může zůstat co nejdéle doma.

Práce s lidmi je krásná, ale zároveň náročná. Vyžaduje nejen psychickou a fyzickou kondici, ale především člověk musí být empatický, trpělivý, vstřícný, spolehlivý, důsledný a komunikativní. Měl by se umět „naladit na klienta“.

Osmičlenný ženský tým tímto vším disponuje. Nezůstává ale na místě. Všichni jeho členové se pravidelně vzdělávají na kurzech, jezdí na konference, chodí na stáže do jiných služeb, účastní se supervizí.... To vše proto, aby mohly být očima, ušima, rukama, nohama všech potřebných.

A jak to všechno začalo, popisuje paní Edita Podešvová, která stála u zrodu Osobní asistence.

Na začátku služby osobní asistence stála jedna klientka a jedna asistentka.

Na podzim roku 2001 se na Charitu Valašské Meziříčí obrátila mladá žena se zdravotním postižením, která měla přání doplnit si vzdělání. Škola však byla v sousedním městě, kam se bez doprovodu nedostala, a také během výuky by potřebovala pomoc. Ve školách v té době ještě běžně nepracovali asistenti pedagoga a zdravotní postižení se tak stalo handicapem, který této mladé ženě učinil vzdělání nedostupným.

Charita Valašské Meziříčí hledala možnosti, jak by ji v rámci svých služeb mohla podpořit, a následně se rozhodla rozšířit stávající pečovatelskou službu o tehdy ne moc známou osobní asistenci. S podporou Úřadu práce mohla být zaměstnána asistentka a mladá žena se stala první klientkou. Byla impulzem k tomu, aby Charita Valašské Meziříčí začala poskytovat novou službu a i díky ní záhy službu užívalo několik dalších dětí na základních školách.

Prostřednictvím spolupráce s klienty a příkladů dobré praxe v jiných organizacích jsme určili pravidla poskytování služby a vypracovali standardy pro kvalitu služby. A také jsme přesně definovali, jaký je rozdíl mezi osobní asistencí a pečovatelskou službou. Zjednodušeně řečeno, asistent není pečovatel, ale partner, který v běžném životě klienta pomáhá jen tam, kde zdravotní postižení omezuje samostatné působení klienta, že je jakousi živoucí kompenzační pomůckou.

Usoudili jsme, že s ohledem na odlišnost jak náplně služby, tak potřeb lidí, pro něž je služba určena, bude žádoucí asistenci od pečovatelské služby oddělit. Proto v roce 2003 vzniklo samostatné zařízení Charity Valašské Meziříčí - Centrum osobní asistence.

Postupně pak vedle dětí začala být stále větší poptávka po službě mezi dospělými s různým zdravotním postižením, včetně jednoho zájemce, a později klienta, s duševním onemocněním.

Služba se v průběhu času dál vyvíjela a to nejen na základě našich zkušeností, vliv na ni měly také změny v legislativě. Od roku 2004 se tak podpora dětí se zdravotním postižením postupně přesunula z oblasti sociálních služeb do rezortu školství a velkým milníkem byl nový Zákon o sociálních službách z roku 2006, který určuje jasně náplň služby osobní asistence.

Těší nás, že můžeme být partnery lidí, kteří chtějí žít běžný život i se zdravotním omezením.

Přejeme naší Osobní asistenci do dalších let hodně spokojených klientů a usměvavé a dobře naladěné asistentky.